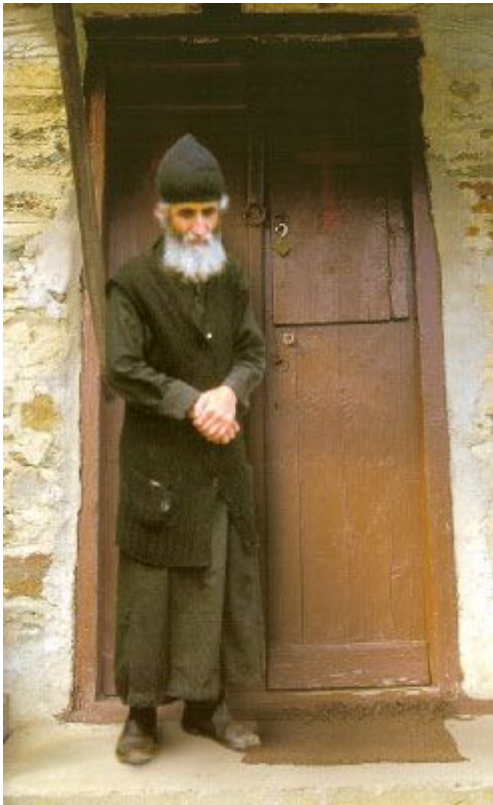

Στην Ορθοδοξία η καλωσύνη είναι το ξεχείλισμα της αγάπης του ανθρώπου προς τον Θεό και προς τον πλησίον

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

Στήν Ορθοδοξία η καλωσύνη είναι τό ξεχείλισμα της αγάπης του ανθρώπου προς τόν Θεό καί προς τον πλησίον.

Όλες οι άλλες καλωσύνες πού γίνονται από αλλοδόξους, πλανεμένους κ.λπ. δέν έχουν τα πνευματικά εν Χριστώ στοιχεία, αλλά μπορεί νά έχουν κάποια καλά ανθρώπινα στοιχεία. Όποιος ζή σωστά τήν ορθόδοξη ζωή έχει ταπείνωση, αγάπη καί δίνεται ολόκληρος γιά τόν πλησίον, θυσιάζεται. Και την άσκηση, την νηστεία, την αγρυπνία πού κάνει, πάλι τά κάνει από αγάπη προς τον Θεό, όχι για να νιώση κάποια ευχαρίστηση. Ο Χριστός ήρθε στόν κόσμο, γιά νά σταυρωθη από αγάπη για το πλάσμα Του. Πρώτα σταυρώθηκε καί μετά αναστήθηκε. Είναι φθηνό νά ζητάη κανείς πνευματικές χαρές -άλλο αν ο Χριστός του δώση να γευθή τήν ουράνια γλυκύτητα. Ενώ αυτοί πού ασχολούνται λ.χ. μέ τις ινδουϊστικές φιλοσοφίες, μέ τήν γιόγκα κ.λπ., μέ όσα κάνουν, αποβλέπουν στο να φθάσουν σέ μιά δήθεν πνευματική κατάσταση, σέ έκσταση, να νιώσουν μιά ηδονή ή να γίνουν ανώτεροι από τούς άλλους, χωρίς να ενδιαφέρονται γιά τούς άλλους. Άς υποθέσουμε ότι ένας ινδουιστής βρίσκεται σέ μιά ακροθαλασσιά καί κάνει αυτοσυγκέντρωση.

Αν εκείνη τήν ώρα κινδυνεύη κάποιος στήν θάλασσα καί ζητάη βοήθεια, αυτός θά

μείνη τελείως αδιάφορος, δέν θά κουνηθή από τήν θέση του, γιά νά μή στερηθή τήν ηδονή πού νιώθει.

Ένώ, αν βρισκόταν εκεί ένας ορθόδοξος μοναχός καί έλεγε τήν ευχή, θά άφηνε τό κομποσχοίνι καί θά έπεφτε στήν θάλασσα, γιά νά τόν σώση.

Γεροντας Παισιος

Πηγές:talantoblog.blogspot.gr- hristospanagia3.blogspot.gr